

РЕШЕНИЕ

№ 3127

гр. София, 11.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.04.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1616** по описа за **2023** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по повод касационна жалба от СДВР, чрез юрисконсулт П., срещу Решение, постановено по НАХД № 3035/2022г. на СРС, НО, 1-ви състав, с което е отменен ЕФ, серия К 5579515 от 16.01.2022г. Твърди се, че СРС не е изяснила фактическата обстановка, като е постановил съдебния си акт при допуснати процесуални пропуски и неправилно изведени изводи относно описанието на нарушението.

В проведеното съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът по касация И. Т. И. не се явя и не изпраща представител.

Представителят на СГП заявява становище за основателност на касационната жалба.

Настоящият състав на АССГ намира подадената касационна жалба за допустима, като подадена в срок и от правнолегитимирано лице, при удостоверена представителна власт.

Разгледана по същество, жалбата се явява основателна.

За да постанови оспореното решение, СРС е извел следното:

Предмет на делото е ЕФ, серия К 5579515 от 16.01.2022г., издаден от СДВР, с който на И. Т. И. е наложено административно наказание глоба от 400 лева, на основание чл. 189, ал.4 във връзка с чл. 182, ал.2, т.5 от ЗДВП, за извършено нарушение на чл. 21, ал.2 във връзка с чл. 21, ал.1 от ЗДВП.

Съдът е отменил оспорения пред него ЕФ при следните съображения: Съдът приел, че с електронния фиш лицето е санкционирано във връзка с извършване на следното нарушение, при направено във фиша описание, както следва: На 16.01.2022г. от 12.33 часа, в [населено място], до [улица]до № 174, с посока на движение от Околовръстен път към Б. „, в извъннаселено място“ при ограничение на скоростта 50 км/час, въведена с пътен знак В26, управлява лек автомобил Ф. голф 2.0 ТДИ, с рег. [рег.номер на МПС] , със скорост на движение 95 км/час, като по този начин е превишил разрешената скорост с 45 км/час – нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДВП.

Съдът приел, че устройството, с което е заснето и установено нарушението е в техническа изправност и съответно обозначено.

Приел, че фактичката обстановка е напълно и безпротиворечиво изяснена.

Приел обаче, че в хода на процедурата е допуснато процесуално нарушение, изразяващо се в следното: В електронния фиш било записано, че нарушението е извършено в [населено място], но по-надолу във фиша било отразено, че е извършено в „извън населено място“, като съдът извел, че последното, дори и като израз, представлява вътрешно непреодолимо противоречие на словесно и цифрово описание на нарушението.

Така мотивиран, съдът отменил оспорения фиш и възложил разноски в размер от 300 лева за адвокатски хонорар в тежест на административнонаказващия орган.

Настоящият състав на АССГ намира решението за неправилно.

При липса на изясняване на фактичката обстановка и наличие на правни изводи по същество, след отмяна на решението, делото следва да бъде върнато на СРС за ново разглеждане.

Не се споделят изводите на СРС по отношение на възприетото за налично процесуално нарушение, предвид следното:

Видно от оспорения електронен фиш, вкл. приложената преписка е, че лицето е установено, че управлява автомобила / точно и безпротиворечиво установен/ със скорост от 95 км/час. Словесното описание по отношение на мястото на извършване, възприето от съда като вътрешно противоречиво, гласи: в [населено място], до [улица]до № 174, с посока на движение от Околовръстен път към Б. „, в извъннаселено място“ при ограничение на скоростта 50 км/час, въведена с пътен знак В26. Последното е прието за нарушение на чл. 21, ал.2 във връзка с чл. 21, ал.1 от ЗДВП.

При така установеното, съдът приема тезата от касационната жалба, че липсва такова противоречие в описанието на мястото на нарушение, което да е довело до неяснота у наказаното лице относно мястото на извършване на нарушението.

Съгласно §6, т. 49 от ЗДВП, "Населено място" е застроена със сгради територия, при която началото и края са обозначени със съответни пътни знаци. В процесния случай, мястото на установяване на нарушението е в извън населено място, както правилно е посочено в ЕФ. Посочването, че мястото е в [населено място], възприето от съда като съществено нарушение, следва от факта, че мястото е в рамките на Околовръстен път на [населено място], но след края, обозначен с пътни знаци. В процесния случай обаче е бил налице знак В 26 с указана максимална скорост на движение , а именно 50 км/час, която е превишена с 45 км/час. Нещо повече, в ЕФ коректно и подробно е описан и точният адрес на мястото, на което е установено нарушението, което изключва нарушаването на правата на санкционираното лице, вмениявайки му процесното нарушение.

По изложените съображения, оспореното решение следва да бъде отменено,

като след отмяната му, делото следва да бъде върнато на СРС за ново разглеждане от друг състав, за произнасяне по същество на спора.

Воден от горното и на основание чл. 222 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 04.10.2022г. на СРС, постановено по АНХД 3035/2022г.

и

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав, за произнасяне по съществото на спора.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: